

Kot je že v navadi, je Bode tudi letos sparkiral svoj Bodemobil pod Planaiem in že dopoldne vabil na hamburgerje in Buda. Tokrat je za pomoč pri strežbi povabil bivše legende svetovnega pokala, med prvimi so se odzvali Ivica, Svindal in Lyndsey Vonn.

Ravno, ko so veselo razpravljali o tem in onem, pritečeta mimo Kranjec in Zubčić, oba z utežmi in walkmanom. »Ja se nadam, da ćeš ti pobijediti« zažvrgoli Zubčić. »Jst tud« odvrne Kranjec. »Baš je lijepo od tebe, što se i ti nadaš, da ću ja pobijediti!« »Ne, ne, narobe si zastopu, tud jst upam, da bom jst zmagal«.

»Tale dva se pa že celo jutro buildata in jogirata gor in dol, pa neprestano se nekaj vzpodbujata« pravi Bode. »Ivo, ti jih poznaš, kaj je to, zadnje čase sta kot rit pa srajca?« »Hja ne vem« reče Ivica, ki je ravno uglasil kitaro, »do pred kratkim ga Kranjec ni šmirglal, potem pa je menda Zubo od doma prinesel veganski kulen in zdaj neprestano tičita skupaj in razglabljata o zdravi prehrani!« »Bog pomagaj«, reče Bode, »če bi jaz toliko treniral, ne bi mogel piti pira!« »Če bi jaz toliko treniral, sploh ne bi mogel smučati« se naenkrat zasliši glas iz ozadja. »O, Marcel, lepo, da si prišel, kako je kaj?« »Ja, cool, locker, uživam, fotr mi ne teži več, pa Laura je zadovoljna. Ampak, povejte mi, kdo sta tista dva tipa v kapucah, ki sedita pri zadnji mizi in žulita sok?« »Pst«, pravi Bode »mislita da jih nisem spoznal, pa sem jih. To sta fotr in sin Kristoffersen. Fotra sem zadnjič nasral, da se misliš reaktivirati in zdaj čisto paničen brklja po internetu in preverja, če je to res.« »Dobra fora, Bode, ampak saj tudi sin brklja po telefonu, a oba iščeta eno in isto?« »Ne, ne, sin išče Shakespearjevega Henrika I. na Google Books!« »Ampak saj tega Shakespeare sploh ni napisal« se oglasi Lyndsey. »Ja, ampak on tega ne ve!« »Bog se usmili! Axel, kaj je s temi tvojimi, ti nisi bil tak grebo.« »Hja, ko sem prišel v reprezentanco sem spočetka tudi jaz zvečer kar naprej analiziral svoje teke in napake, ampak sem imel to srečo, da sta me vzela v roke Kjus in Aamodt ter mi povedala, da Norvežani sicer tekmujemo, da bi zmagali, ampak ko je tekme enkrat konec, gremo pa žlampat! Skol!« »Ja, zakaj pa ti in Jansrud nista vzela v roke tega vajenca?« »Hja, Kildeju sva hitro razložila kako in kaj, pri temle pa je vedno zraven tisti fotr in grozi s tožbami in sodišči, pa sva obupala.«

V tistem se primaje tip s pletenko. »Bode, Bode, prinesel sem ti sadjevca! Tudi jaz sem bivša legenda!« »O, super, kar tamle zadaj jo postavi!« »Kdo pa je ta pijanc, katera bivša legenda je to?« vpraša Marcel. »Ta je bolj bivši kot legenda« odvrne Bode »to je Mitja Dragšič, enkrat sem mu na nekem žuru stisnil 100 dolarjev in zdaj se venomer smuka okoli mene.« »Za tega pa res še nisem slišal« reče Marcel, »pravzaprav se od Slovencev spomnim le tistega Skubeta, ki me je premagal na enem mladinskem prvenstvu. Uf, takrat sem ga najebal, fotr me 2 mesca ni pustil zvečer ven in še Laura bi mi skoraj pobrisala z enim tipom.«

Naslednja sta prišla Beni in Marlies v dirndlu. »Bode, spekla sem štrudl!« »O, kaj pa vidva, vidim, da sta v akciji!« »Jawohl« reče Beni, ki še komaj stoji »kak žur, dva pira sem že zviznil in danes te nesem Bode!« »Dobro, dobro, ti kar pij!« V tistem se Beni zvrne na stol in začne smrčati, Marcel pa reče Svindalu »dajva ga zanest notri v Bodemobil, če ga slučajno vidita Pum in Schroeksnadl, ga bo najebal!« »Ja, pa saj ne tekmuje več« »Ah veš, pri nas je to vedno problem, tudi če je v penziji, sredi Schladminga na dan tekme leži pribit kot mina, na zvezi nimajo razumevanja za takšne stvari.« »Kriva sem jaz« reče Marlies. »Saj ga imam rada, pa to, ampak ne morem se cele dneve samo sprehajati in nabirati cvetlice, malo pa moram tudi v life!« »Če res hočeš v life, imam idejo« pravi Lyndsey in zarotniško pomežikne. »Ja, kaj pa?« »Glej, Beni se ga je itak našrl, ti pa lahko greš zvečer z mano na moški striptease. Sami ta črni. Saj veš, Schokoladenonkel!« Marlies zardi do ušes »veš, Bernie je še na rehabilitaciji, pa sem ji obljubila, da se bova med tekmo namakali v tistem jacuzziu ob cilju. Pridi še ti, se bomo lušno imele.« »Hm, zakaj pa ne« odvrne Lyndsey, morda pa lahko tam kakšno ušpičimo«